

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku przejścia upadłego przedsiębiorstwa, którego upadłość była poprzedzona przez tzw. „pre-pack” (plan restrukturyzacji), niderlandzkie postępowanie upadłościowe, które jest kontrolowane przez sąd i które ma wyraźnie na celu zachowanie (części) tego przedsiębiorstwa, jest zgodne z zamysłem i celem dyrektywy 2001/23/WE ⁽¹⁾ i czy wobec tego art. 7:666 ust. 1 lit. b) Burgerlijk Wetboek (niderlandzkiego kodeksu cywilnego, zwanego dalej „BW”) jest (mimo to) zgodny z tą dyrektywą?
- 2) Czy dyrektywa 2001/23/WE ma zastosowanie w sytuacji, gdy wyznaczony przez sąd tzw. „przyszły syndyk” („beoogd curator”) zapoznaje się z sytuacją dłużnika przed wszczęciem postępowania upadłościowego i bada możliwość wznowienia działalności przedsiębiorstwa za pośrednictwem podmiotu trzeciego, a nadto przygotowuje transakcje, które mają dojść do skutku wkrótce po ogłoszeniu upadłości, aby doprowadzić do wznowienia działalności przedsiębiorstwa dzięki przeniesieniu jego aktywów, w efekcie którego przedsiębiorstwo dłużnika lub jego część zostaje przejęte z dniem ogłoszenia upadłości lub wkrótce po tej dacie, zaś jego działalność jest kontynuowana w całości lub w części w sposób (praktycznie) nieprzerwany?
- 3) Czy w tym kontekście ma znaczenie to, czy kontynuacja działalności przedsiębiorstwa jest pierwszorzędnym celem tzw. „pre-pack”, czy też przyszły syndyk poprzez tzw. „pre-pack” i sprzedaż aktywów tworzących funkcjonujące przedsiębiorstwo („going concern”) bezpośrednio po ogłoszeniu upadłości zmierza przede wszystkim do maksymalizacji zysków ogółu wierzycieli, czy wreszcie w ramach tzw. „pre-pack” i przed ogłoszeniem upadłości zawarte zostaje dobrowolne porozumienie w przedmiocie przejęcia aktywów (kontynuacji działalności przedsiębiorstwa), a jego wdrożenie zostaje sformalizowane lub zrealizowane po ogłoszeniu upadłości? Jak należy oceniać tę sytuację, jeśli maksymalizacja zysków jest dodatkowym celem zapewnienia kontynuacji działalności przedsiębiorstwa?
- 4) Czy datę przejścia przedsiębiorstwa dla potrzeb zastosowania dyrektywy 2001/23/WE i opartych na niej art. 7:662 i nast. BW, w ramach utworzenia tzw. „pre-pack” przed ogłoszeniem upadłości przedsiębiorstwa, określa rzeczywiste porozumienie w przedmiocie przejścia przedsiębiorstwa zawarte przed ogłoszeniem upadłości, czy też datę tę stanowi dzień, w którym następuje przejście od zbywającego przez przejmującego statusu pracodawcy odpowiedzialnego za działalność danego podmiotu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça
(Portugalia) w dniu 7 marca 2016 r. – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento SA/Banco
Santander Totta SA**

(Sprawa C-136/16)

(2016/C 165/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento

Strona pozwana: Banco Santander Totta SA

Pytania prejudycjalne

- 1 – Czy w sporze pomiędzy dwoma spółkami mającymi siedzibę w jednym państwie członkowskim dotyczącym umów, istnienie w takich umowach klauzul jurysdykcyjnych na rzecz innego państwa członkowskiego stanowi wystarczający element zagraniczny, aby spowodować zastosowanie rozporządzeń (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ i 1215/2012 ⁽²⁾ przy ustalaniu jurysdykcji międzynarodowej, czy też konieczne jest również wystąpienie innych elementów zagranicznych?

- 2 – Czy można odstąpić od zastosowania umowy jurysdykcyjnej, jeżeli wybór sądów państwa członkowskiego innego niż przynależność państwowa stron powoduje poważne niedogodności dla jednej ze stron, przy czym brak jest po drugiej stronie interesu zasługującego na ochronę, który uzasadniałby taki wybór?

Na wypadek uznania, iż konieczne jest istnienie pozostałych elementów zagranicznych, poza umową jurysdykcyjną:

- 3 – Czy umowy „swap” zawarte pomiędzy [Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento, S.A.] SMD i Banco Santander Totta posiadają wystarczające elementy zagraniczne dla spowodowania stosowania rozporządzenia (WE) nr 44/2001 i nr 1215/2012 dla ustalenia jurysdykcji międzynarodowej dla rozstrzygnięcia dotyczących ich sporów jeżeli:

- a) Podmioty te mają przynależność państwową jednego państwa członkowskiego, Portugalii, i zawierają dwie umowy „swap” złożone z ISDA Master Agreements i dwa „confirmations”, wynegocjowane przez Região Autónoma da Madeira reprezentujący SMD;
- b) W negocjacjach tych Região Autónoma da Madeira, wspierany przez Banco BPI, S.A. oraz spółkę adwokacką, zaprosili więcej niż jeden bank do złożenia ofert, przy czym jednym z zaproszonych banków był JP Morgan;
- c) Banco Santander Totta, S.A., w całości posiadany jest przez Banco Santander, z siedzibą w Hiszpanii;
- d) Banco Santander Totta, S.A., działał jako bank międzynarodowy, posiadając filie w różnych państwach członkowskich, pod jednakową nazwą Santander;
- e) Banco Santander Totta, S.A., został uznany przez ISDA Master Agreement za Multibranch Party, który mógł dokonywać i otrzymywać płatności z tytułu jakiegokolwiek transakcji za pomocą swoich filii w Londynie lub Luksemburgu;
- f) Zgodnie z zawartą umową ISDA Master Agreement strony mogą w niektórych przypadkach przenieść swoje prawa i obowiązki na rzecz innych przedstawicielstw lub filii;
- g) Strony umów „swapowych” wyznaczyły jako właściwe prawo angielskie i podpisały umowy jurysdykcyjne przyznające wyłączną i pełną jurysdykcję sądom angielskim;
- h) Umowy zostały sporządzone po angielsku a stosowane terminologia i pojęcia są anglosaksońskie;
- i) Umowy „swapowe” zostały zawarte w celu pokrycia ryzyka zmiany stopy procentowej umów o finansowanie, obydwie zostały zredagowane w języku angielskim i zawarte z zagranicznymi podmiotami (jeden z siedzibą w Holandii i drugi z siedzibą we Włoszech), przy czym w jednej z umów o finansowanie przewidziano, iż płatności pożyczkobiorców powinny być dokonywane na rachunek banku HSBC Bank pic w Londynie, w datach określonych według czasu londyńskiego, i umowa ta podlega prawu angielskiemu i sądom angielskim;
- j) Banco Santander Totta, S.A. działał jako pośrednik na rynku międzynarodowym i zawarł symetryczne umowy o pokrycie w kontekście międzynarodowym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).